

Fermansen: Det vil allerede være klart for ærede Medlemmer fra Sagens 1ste Behandling, at det, som vi her maatte komme ind paa, var ikke et enkelt Spørgsmaal, men at der er flere Spørgsmaal, som gribe ind i hinanden og knytte sig til hinanden, og som vi ikke kunne undgaae at udtale os om og tildeels stemme over. Det første er, hvorvidt vi skulde vedblive at beholde det nuværende Tvangsmiddel i dette Forhold, Tvangen til at fremvise Koppeindpodningsattest ved Confirmation og ved vielse, som ere kirkelige Handlinger, ganske forskellige fra de borgerlige Forhold, hvorom her er Tale. Hvis det kun var dette ene Punkt, der her var Tale om, da have vi nu allerede havt tilstrækkelige Vidnesbyrd om, at der neppe var fremkommet nogen Uværensstemmelse, hverken mellem Udvalget og Thinget eller sandsynligviis mellem Rigsdagen i det Hele og Regjeringen om, at det er utilbørligt at vedligeholde dette Tvangsmiddel, og at det er hensigtsmæssigt at hæve det. Men det andet Spørgsmaal, som vi dernæst nødvendigviis maae komme til at tage Bestemmelse om, er, hvorvidt der overhovedet paaany skal sættes andre Tvangsmidler eller ikke, og i første Tilfælde hvilke Midler der skal anvendes. Det var som bekjendt det første Spørgsmaal, der har ledet den ærede oprindelige Forslagsstiller til at indbringe det foreliggende Forslag, medens det var det sidste Hensyn, som særligt bevægede mig til at optage det, efterat den ærede Forslagsstiller havde frafaldet det. Det forekommer mig nemlig, hvad jeg ogsaa den Gang fremførte, at man var tilbøielig til at overse de Grunde, som ere tilstede for visse enkelte Forældre til at nære Mistro og Mistillid til Koppeindpodningen, og det stod den Gang for mig, som om man, forinden man gik til at stemme over, hvorvidt vi skulde have Tvang eller ikke paa dette Omraade, maatte have det afgjort for sig selv, hvad det egentlig var, som var Grunden dertil, for at vi ikke skulde komme til at gjøre Noget Uret. Det staaer nemlig for mig som aldeles afgjort, at man kan ikke ganske eens behandle dem, der sætte sig mod bestaaende Lovbud og Lovbestemmelser, hvad enten dette skeer af Trods eller Eigegyldighed, eller fordi de

have en Overbeviisning om, at det vedkomnende Lovbud i og for sig er skadeligt. Det er ganske vist, at der kan være Eigegyldighed tilstede, at der kan være forskjellige Forældre, som Staten maa have en Forpligtelse til at tvinge, saaledes som udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) og gjentaget af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger). Men det forekommer mig, at der er en meget stor Forskjel og ogsaa for os maa være en meget stor Forskjel ved Afgjørelsen af denne Sag, hvad enten vi komme til Erkjendelsen af, at den Modstand, der er tilstede, er fremkommen af Samvittighedsløshed, eller den er fremkommen netop af Samvittighedsfuldhed overfor Livets alvorlige Forhold; det maa billigviis have den største Indflydelse paa vore Beslutninger om Tvangs- og Straffebestemmelser, om det er det Eine eller det Andet, der leder Folk til at modsætte sig bestaaende Lovbud. Da det nu er min Overbeviisning, som jeg troer er grundet paa Erfaring, at det ingenlunde er Uvillie mod Koppeindpodning i sig selv, der har gjort, at Enkelte have sat sig imod den, men Noget, som er fremkaldt ved ganske andre Grunde, nemlig den videnskabelige Strid om denne Sag, der har forplantet sig ned til Lægsfolk, saa forekommer det mig, at vi maae være noget mere varsomme med at behandle dette Forhold, end vi under andre Omstændigheder vilde være, og derfor staaer det for mig, at man ikke med Villighed kan gaac videre i dette Forhold end at overlade dets Udvikling til Friheden. Nu har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds søgt at begrunde sin Betragtning af, hvor farlig dog Friheden i dette Tilfælde maa være; men han har begrundet denne Betragtning saaledes, som om Striden her i det Hele gik løs paa at modsætte sig Koppeindpodningen i det Hele, og ligeledes har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds i sit Svar til mig under Sagens 1ste Behandling, sagt, at nu var hele Sagen kommen paa et andet Punkt; thi nu var der ikke længere Tale om Ophævelsen af den bestaaende Tvang, men nu var Modstanden rettet mod selve Vaccinationen. Det er Noget, som jeg